09/02/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Η ελληνική γλώσσα «υπήρξε διαχρονικά ζωοδότρα δύναμη του Ελληνισμού και συνάμα πρόσφορο όχημα για τη διάδοση της χριστιανικής διδασκαλίας στην οικουμένη», σημειώνει, μεταξύ άλλων, σε μήνυμά του για τη σημερινή Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος.

Υπενθυμίζοντας δε ότι σήμερα τιμούμε και τη μνήμη του εθνικού μας ποιητή Διονυσίου Σολωμού, παραπέμπει σε μια χαρακτηριστική φράση αυτού: «Μήγαρις έχω τίποτε άλλο στο νου μου πάρεξ ελευθερία και γλώσσα;», για να υπογραμμίσει ότι σε μια εποχή που απολαμβάνουμε την ελευθερία ως αυτονόητο αγαθό, μεγιστοποιείται η ευθύνη μας να διαφυλάξουμε και να αναδείξουμε την ελληνική γλώσσα.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος διαβεβαιώνει ότι άπαντες στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας έχουν επίγνωση αυτής της βαριάς ευθύνης, μιας ευθύνης με διττή κατεύθυνση, όπως εξηγεί, ενώ εκφράζει τη βαθιά ευγνωμοσύνη της τοπικής Εκκλησίας προς τους υπηρετούντες στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα κατηχητικά σχολεία των ενοριών, και προς όλους εκείνους που φροντίζουν να διατηρήσουν τη γλώσσα των προγόνων μας ζωντανή.

Ακολουθεί ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Για κάθε λαό επί της γης, η γλώσσα που ομιλεί συνιστά ρίζα του πολιτισμού του και κορμό της ιστορικής του διαδρομής.

Ως Έλληνες, δικαίως καυχόμαστε πως το δένδρο του Γένους μας είναι υψηλό και μεγαλοπρεπές, με πυκνό και όμορφο φύλλωμα και με πλούσιους καρπούς. Τούτο αναμφισβήτητα συνδέεται με το μεγαλείο της ελληνικής γλώσσας, η οποία, ομιλούμενη αδιάλειπτα επί τέσσερις χιλιάδες και πλέον έτη, υπήρξε διαχρονικά ζωοδότρα δύναμη του Ελληνισμού και συνάμα πρόσφορο όχημα για τη διάδοση της χριστιανικής διδασκαλίας στην οικουμένη. Κατά κοινή ομολογία δε, η ελληνική γλώσσα αποτέλεσε τον βλαστό που «μπόλιασε» τον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πολιτισμό, ενώ άξιο μνημόνευσης είναι και το ισχυρό αποτύπωμα που έχει χαράξει στον τομέα της Επιστήμης, όπως όλοι δυνάμεθα να διαπιστώσουμε κατά την τρέχουσα δοκιμασία της πανδημίας και την ευρεία χρήση ελληνικής προελεύσεως όρων για την περιγραφή της.

Ορθά και σοφά, λοιπόν, καθιερώθηκε η Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, την οποία εορτάζουμε σήμερα, για πέμπτη συναπτή χρονιά. Ορθά και σοφά, επίσης, επελέγη να συμπίπτει με την Ημέρα Μνήμης του εθνικού μας ποιητή, Διονυσίου Σολωμού, ώστε κάθε φορά να ενθυμούμαστε την περίφημη φράση από το έργο του «Διάλογος»: «Μήγαρις έχω τίποτε άλλο στο νου μου πάρεξ ελευθερία και γλώσσα;».

Σε μια εποχή που απολαμβάνουμε την ελευθερία ως αυτονόητο αγαθό, ευλογημένοι να ζούμε σε συνθήκες που δεν αντέχουν τη σύγκριση με τις συνθήκες υπό τις οποίες γράφονταν οι σελίδες του «Διαλόγου», αναμφίβολα μεγιστοποιείται η ευθύνη μας να διαφυλάξουμε και να αναδείξουμε την ελληνική γλώσσα.

Επιθυμώ να διαβεβαιώσω ότι άπαντες στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας έχουμε επίγνωση αυτής της βαριάς ευθύνης. Μιας ευθύνης με διττή κατεύθυνση, τόσο προς τη φιλτάτη πατρίδα μας και τους ενδόξους προγόνους μας, όσο και προς την περήφανη Ομογένειά μας στην πέμπτη Ήπειρο, ήτοι τις παλαιότερες γενιές Ελλήνων μεταναστών και κυρίως τα αυστραλογεννημένα Ελληνόπουλα που αγωνιούν και πασχίζουν να κρατήσουν την ταυτότητά τους.

Με πνεύμα θυσιαστικό, άπαντες οι υπηρετούντες στα δυναμικά εκπαιδευτικά μας ιδρύματα και στα κατηχητικά σχολεία των κατά τόπους ενοριών μας, εργάζονται καθημερινά για τη φροντίδα του μεγαλοπρεπούς δένδρου του Γένους μας, έτσι ώστε η ρίζα και ο κορμός του να παραμείνουν γερά και ακμαία, τα κλαδιά του να συνεχίσουν να απλώνονται μακριά εδώ στους Αντίποδες και οι πολύτιμοι καρποί του να προσφέρονται εν αφθονία στην αυστραλιανή κοινωνία και σε όλη την ανθρωπότητα.

Είναι άξιοι επαίνου όσοι έχουν αφοσιωθεί σε αυτό το ευλογημένο έργο, όπως και εκείνοι που φροντίζουν να διατηρήσουν τη γλώσσα των προγόνων μας ζωντανή ακόμα και μέσα στις οικογενειακές εστίες τους. Δράττομαι της ευκαιρίας που μας προσφέρει η σημερινή Ημέρα, για να τους εκφράσω τη βαθιά ευγνωμοσύνη της τοπικής μας Εκκλησίας και, είμαι σίγουρος, την ευγνωμοσύνη των απανταχού συμπατριωτών μας!